

ไปจนถึงระดับข้อความ ผู้แปลจึงจำเป็นต้องแก้ปัญหาด้วยการปรับบทแปลโดยอิงจากทฤษฎีของนักวิชาการด้านการแปลหลายท่าน

ในระดับเสียง ผู้แปลประสบปัญหาเรื่องการทับศัพท์ เพราะคำบางคำไม่ปรากฏในวัฒนธรรมภาษาแปล นอกจากนี้ยังมีเรื่องคำอุทานของตัวละครที่ผู้แปลจำเป็นต้องพิจารณาจากบริบทที่เกิดขึ้น ณ ตอนนั้นๆ ก่อนทำการแปล อีกปัญหาหนึ่งที่เกิดขึ้นในระดับเสียงคือ ตัวละครแต่ละตัวมีภูมิหลังต่างกัน ซึ่งเป็นเหตุให้มีลักษณะการออกเสียงที่แตกต่างกันออกไป ด้วยเหตุนี้ผู้แปลจึงจำเป็นต้องวิเคราะห์ตัวละครให้ถี่ถ้วนเสียก่อน แล้วจึงกำหนดลักษณะภาษาของตัวละคร

ในระดับคำ ผู้แปลพบปัญหาเรื่องการแปลสิ่งที่ไม่ปรากฏหรือไม่เป็นที่รู้จักในวัฒนธรรมของภาษาแปล ผู้แปลเลือกแก้ปัญหาโดยการทับศัพท์แล้วใส่คำอธิบายกำกับไว้ ปัญหาที่สองที่พบคือ การแปลคำสรรพนาม ซึ่งถือเป็นปัญหาสำคัญอย่างหนึ่งในการแปลนิยาย ปัญหาที่เกิดขึ้นเพราะการใช้คำเรียกขานที่แตกต่างกันระหว่างวัฒนธรรมตะวันตกและวัฒนธรรมไทย ผู้แปลจึงต้องทำการปรับบทแปลโดยยึดตามวัฒนธรรมการใช้คำเรียกขานของภาษาแปลเป็นหลัก นอกจากนี้ผู้แปลยังเลือกแปลโดยเปลี่ยนประเภทของคำเพื่อให้ภาษาแปลชัดเจนยิ่งขึ้น ผู้แปลยังเลือกเติมอนุภาคท้ายคำด้วย เพื่อให้ภาษาพูดของตัวละครฟังดูเป็นธรรมชาติ

ในระดับสูงกว่าคำ ผู้แปลประสบปัญหาในการแปลสัทพยางค์และสำนวน กล่าวคือ ผู้แปลอาจมองข้ามสัทพยางค์และสำนวนไปแล้วแปลแบบตรงตัวแทน ซึ่งทำให้ความหมายของต้นฉบับผิดเพี้ยน ในการแปลสัทพยางค์และสำนวน ผู้แปลจำเป็นต้องค้นคว้าหาข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อหาความหมายของคำดังกล่าว แล้วจึงค่อยทำการแปลโดยพิจารณาบริบทร่วมด้วย

นอกจากปัญหาการแปลในระดับเสียง ระดับคำ และระดับสูงกว่าคำแล้ว ผู้แปลยังประสบปัญหาการแปลในระดับประโยคด้วยเช่นกัน วิธีปรับบทแปลในระดับประโยคที่ใช้ในงานแปลชิ้นนี้คือ การปรับระเบียบวิธีเรียงคำในประโยคหรือวลี การปรับการใช้ปฏิเสธ การปรับการใช้กรรตุวาจกและกรรมวาจก และการเพิ่มและการละคำในประโยค

ผู้แปลปรับระเบียบวิธีเรียงคำในประโยคหรือวลีใหม่เพื่อให้ภาษาปลายทางสละสลวยยิ่งขึ้น และเพื่อให้ผู้อ่านอ่านแล้วไม่รู้สึกละสับสน นอกจากนี้ในการปรับการใช้ปฏิเสธ ผู้แปล

จะพิจารณาจากบริบทเป็นหลัก กล่าวคือหากต้นฉบับปรากฏในรูปปฏิเสธ แต่เมื่อแปลออกมาแล้ว
 ชัดกับบริบท ผู้แปลก็จำเป็นต้องปรับบทแปลให้อยู่ในรูปบอกเล่าแต่ยังคงรักษาความหมายเดิม
 เอาไว้ สำหรับการปรับการใช้กรรตุวาจกและกรรมวาจก ผู้แปลยึดตามหลักภาษาไทยที่ไม่เน้นการ
 ใช้กรรมวาจก กล่าวคือ หากต้นฉบับปรากฏในรูปกรรมวาจก ผู้แปลจะปรับให้อยู่ในรูปกรรตุวาจก
 แทนหากประโยคนั้นๆ ไม่ได้มีความหมายเชิงลบ ส่วนวิธีสุดท้ายซึ่งก็คือ การเพิ่มและการละคำใน
 ประโยค ผู้แปลมุ่งจะให้ภาษาแปลมีความชัดเจน เข้าใจง่าย และยังคงความหมายของต้นฉบับ
 เอาไว้ได้อย่างครบถ้วน

ระดับสุดท้ายซึ่งก็คือระดับวาทกรรม ผู้แปลเลือกใช้คำเชื่อมในการถ่ายทอดเป็นภาษา
 แปล เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องของประโยค อ่านแล้วไม่สะดุด

การทำสารนิพนธ์ฉบับนี้ทำให้ผู้แปลได้ประโยชน์มากมาย ไม่เพียงแต่ได้ฝึกฝนการ
 แปลนิยายเท่านั้น แต่ยังได้เรียนรู้การนำทฤษฎีและกลวิธีในการแปลต่างๆ มาประยุกต์ใช้ ซึ่งช่วย
 ให้ผู้แปลได้มีโอกาสพัฒนาทักษะ และนำความรู้ที่ได้มาปรับใช้ในงานแปลในโอกาสต่อไป ผู้แปล
 หวังเป็นอย่างยิ่งว่า สารนิพนธ์ฉบับนี้จะให้สาระ ความรู้ ความบันเทิง และประโยชน์แก่ผู้อ่าน หรือ
 ผู้ที่สนใจการแปลเพื่อนำไปศึกษาและประยุกต์ใช้ต่อไป

